

[Glensgård]

den så skal postvæsenet og arbejdsmand Jensen jo ikke betale det samme for bilen. Arbejdsmand Jensen skal nemlig betale 200 pct. mere for den samme bil, og de 200 pct. mere kan arbejdsmand Jensen ikke købe varer for. Det vil sige, at for hver gang der indkøbes en bil i post- og telegrafvæsenet, er det 4 gange så groft mod betalingsbalancen, som når den private sektor gør det.

Eller det er endnu værre, når regeringen får bygget et udenrigsministerium herovre på den anden side af vandet, end hvis man tænkte sig, at Grundfos fik bygget en sådan bygning, for Grundfos ligger der nemlig en produktion bag. Det vil sige, at vi øger mulighederne for at eksportere varer og dermed gavne betalingsbalancen, men når regeringen beslutter sig til at udvide udenrigsministeriet, så bliver der ikke produceret flere varer, så bliver der ikke eksporteret flere varer. Det, der i ulykkeligste fald kan ske ved, at man bygger et nyt udenrigsministerium, er, at vi øger vores betalinger, vores gaver til u-landene, og det skader betalingsbalancen. Så generelt set er offentligt forbrug meget mere skadeligt for betalingsbalancen end privat forbrug.

Jeg har naturligvis ikke forhåbning om, at manuduktion nr. 2 hjælper, men jeg skal gerne give finansministeren lidt privat undervisning, om det så måtte kunne hjælpe.

Finansministeren sagde også i sit indlæg, at det vigtigste i overenskomssituationen var, at folketinget ikke rørte ved den. Ja, vi kigger i den lille røde budgetoversigt for 1981 Småtryk nr. 19 A, side 10. Der siger regeringen, at det er vigtigt at få konkurrenceevnen forbedret en 2-3 pct. pr. år, men det forudsætter, at de disponible realindkomster får et fald på 1-2 pct. Så vil jeg gerne spørge regeringen eller finansministeren: hr. finansminister, når vi nu går til overenskomstforhandlinger her i marts måned og vi ved, at regeringen har det ønske at få de disponible realindkomster sat ned med 1-2 pct., hvad er så filosofien bag, at vi blot skal tillade arbejdsmarkedets parter at hæve indkomsterne med 6-8-10 pct. for derefter at hæve skatterne, således at vi opnår det, som er regeringens ønske, et fald på 2 pct. i realindkomsten? Hvad er filosofien bag? Er det, fordi regeringen ikke kan leve uden en kæmpeinflation? Er det det, der er filosofien? Ja men så er det klart, at det er den fremgangsmåde, der skal

anvendes. Men hvis regeringen mener, at det ikke har noget særligt formål at øge inflationen, er det jo lige så godt at gå til arbejdsmarkedets parter med det samme og sige: vi har truffet en politisk beslutning, der hedder 2 pct.s nedgang i realindkomsten, og derfor kan I lige så godt selv beslutte jer til 2 pct.s reallønsnedgang. Så er vi fri for at skulle komme humpende bagefter og hæve skatter og afgifter. Det vil få den samme virkning, hr. finansminister. Er det, fordi regeringen ikke tør, er det, fordi regeringen ikke har evner til at gå til arbejdsmarkedets parter og sige: dette har vi politisk besluttet, det må I følge? Hvis det er det, der er årsagen, er det naturligvis beskæmmende.

Jeg vil også godt her - for jeg har ikke så forfærdelig meget tid tilbage - sige til finansministeren, og så vil jeg bede ham om at høre efter denne gang, for sidste gang satte han sig til at tale med et grønlandsk medlem, derfor forstod han ikke spørgsmålet. Nu bliver det ikke bedre, hvis han stiller sig til at tale med en landbrugspolitisk ordfører. Det, det drejede sig om, var, at jeg spurgte, om ministeren kunne give et skøn over, hvor mange udgifter man har til Færøerne, Grønland og Sydslesvig ud over dem, som ministeren har nævnt her, i form af betaling af undervisning i Danmark, sygehuse i Danmark, socialhjælp i Danmark for folk, som kommer fra de tre regioner, og hvis ministeren forstår det nu, vil jeg selvfølgelig være tilfreds med også at få et svar på det.

Hr. Lindenskov talte om, at vi i fremskridtspartiet var så ganske forfærdelige, fordi vi sagde, at Færøerne ikke var en naturlig del af riget. Derfor skal jeg takke hr. Lindenskov for hans tale. To gange, hvor han talte om fiskeriproblemerne på Færøerne, sagde han: vi er nemlig sådan en lille nation. Vi er nemlig sådan en lille nation.

Jeg betvivler ikke, at hr. Lindenskov har sådanne republikanske tanker, men det er dog fantastisk, at han vil stille sig på folketingets talerstol og tale om, at Færøerne er en lille nation, og så samtidig beskyldte mig og fremskridtspartiet for at hævde, at Færøerne ikke bør være en del af det danske rige. Man kan ikke være en lille nation inden for nationen. Det tror jeg også hr. Ellefsen vil give mig ret i, men det er vel republikanernes tanke deroppe, og det er vel også rimeligt at få dem fremført hernede, men det